

KURIR

NOVO MESTO

15. oktobra 1972

Št. 9 Leto I

časopis kolektiva industrije motornih vozil

IMV tudi letos ni manjkala na tradicionalnem zagrebškem velesejmu. Med 6300 razstavljalci je bilo tudi delo naših glav in rok. Več o tem na 8. strani današnje številke. (Foto: arhiv IMV)

Naša pomoč za poplavlence v Pomurju

Centralni delavski svet je na svoji seji 2. oktobra obravnaval predlog Republiškega sindikalnega sveta in Gospodarske zbornice Slovenije, da prispevamo svoj delež kot pomoč za poplavlence v Pomurju in sprejel naslednji

sklep:

v solidarnostni sklad na zbirni račun pri službi družbenega knjigovodstva Ljubljana, številka 501-789-52, se izplača znesek v višini 2 % od neto osebnih dohodkov enomesečnega zaslužka zaposlenih v mesecu septembru,

in 2 % od neto mesečnih osebnih dohodkov zaposlenih za prizadete poplavlence v Baranji – od osebnih dohodkov v mesecu oktobru.

Sklep CDS: 32.000, nato pa 50.000 prikolic letno

Zgodovinski, prelomni sklep je sprejet: centralni delavski svet je na 5. redni seji 2. oktobra 1972 v celoti potrdil dosednji razvoj proizvodnje prikolic v IMV in proizvodni program za 1973, po katerem bomo prihodnje leto dali na trg že 32.000 prikolic. Vse priprave, ki so potrebne za uresničitev te velike naloge, pa so hkrati že tudi sestavni del naših načrtov za prehod na proizvodnjo 50.000 prikolic na leto. Z njo se uvršča IMV na prvo mesto med proizvajalci prikolic v Evropi.

Poteku zadnje seje centralnega delavskega sveta smo zato namenili več strani današnje številke KURIRJA.

Življenje potrjuje naše odločitve

78 ljudi se je zbralo na 5. redni seji CDS (centralnega delavskega sveta), ki je bila v prostorih IMV v Novem mestu 2. oktobra letos. Tokrat je bil predlagan zanimiv in pomemben dnevni red, ki so mu sledili tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij novomeške občine. Na seji so bili: Avgust Avbar, predsednik občinske skupščine, Franc Beg, predsednik občinske konference SZDL, Dolfe Šuštar, predsednik občinskega sindikalnega sveta, Marjan Simič, načelnik za gospodarstvo na ObS, Franci Šali, sekretar komiteja občinske konference ZKS, in Ludvik Golob, sekretar medobčinskega sveta ZKS v Novem mestu. Veseli smo bili, da se tudi odgovorni tovariši iz občinskih vodstev seznanjajo z našimi glavnimi vprašanji, uspehi, težavami in načrti sredi med nami.

Že v uvodu je Anton Šepec, predsednik CDS, med drugim poudaril, da imata tako vsa dejavnost kolektiva IMV kot delo njegovih upravnih in samoupravnih organov ne le neposreden vpliv na gospodarska kot družbena dogajanja v Novem mestu, temveč tudi v sosednjih občinah, kjer živijo posamezne enote, tovarne in obrati IMV. Tesnejši stiki s predstavniki ljudske oblasti ter družbenopolitičnih organizacij so zato potrebni za obe strani. Zaradi

tega bomo poslej tovariše iz teh vodstev vabili na vse važnejše seje CDS. Odločitve, ki jih spre-

jemo na takih sejah, ne smejo in ne morejo mimo predstavnikov organov oblasti in organizacij. Zato pričakujemo, da bomo na naših sejah še videvali in slišali predsednike skupščin ter političnih in drugih organizacij iz naših občin.

Dnevni red seje je tokrat obsegal:

1. pregled poslovanja za prvo polletje 1972,
2. program proizvodnje prikolic,
3. avtomobilski program,

pogojem poslovanja uspehi v letošnjem prvem polletju boljši od lanskega leta, saj je dohodek podjetja rastel hitreje kot celotni dohodek. Ustvarili smo 33 odst. večja sredstva za osebne dohodke, tako da se je njihovo poprečje dvignilo glede na lansko leto za 28 odst. Čeprav so bile velike težave, smo vendarle redno izplačevali osebne dohodke vsakega 15. v mesecu.

Misel vseh nas je izrazil ob tej priložnosti tudi generalni direktor Jurij Levičnik, ko je dejal, da doseženi uspehi potrjujejo pravilnost naših lanskih odločitev. Zaradi znanih vzrokov smo šli na povečano proizvodnjo prikolic in dostavnih vozil – na račun proizvodnje osebnih avtomobilov. Povečanje proizvodnje prikolic, tako glede količin in asortimana (izbire), nam je uspelo zavoljo tega, ker smo z organizirano lastno prodajno mrežo v zapadni Evropi dosegali pričakovane uspehe. Če k temu prištejemo še za vse prvo polletje zamrznjene cene vseh naših izdelkov (razen prikolic) in neverjetno hitro naraščanje drugih stroškov in cen materiala, tako domačega kot uvoženega, potem moramo priznati kolektivu – da je dobro gospodaril.

„Poslovanje v letošnjem letu potrjuje pravilnost pri izbiri proizvodnih programov“, je nadaljeval tovariš Levičnik in še dejal, da smo si kljub nestabilnim pogojem gospodarjenja vendarle znali ustvariti dovolj denarja za osebne dohodke in ustvariti potreben ostanek čistega dohodka. Proizvodni programi temelje na samostojnih ekonomskih obračunih. Uspehi potrjujejo, da smo lani pravočasno in pravilno ukrepali.

Anton Šepec, direktor prodajnega sektorja, je predsednik centralnega delavskega sveta IMV

Gradimo za bodočnost

„Danes se moramo bojevati za dolgoročno perspektivo našega razvoja. Jugoslavija je geografsko majhna dežela, ima dvajset milijonov ljudi. V evropskih merilih niti ni tako majhna, v primerjavi z velesilami pa je. Zato pa je Jugoslavija velika po svojem duhu, po svoji zavesti. Nenehno se mora krepiti in se razvijati po svojih možnostih in potrebah prihodnjih rodov...“

Predsednik TITO
10. 9. 1972 na Kozari

Zadolžitev odgovornih služb in vodilnih delavcev

Ko je centralni delavski svet obravnaval polletni obračun in vprašanja v zvezi z likvidnostjo podjetja, je 2. oktobra med drugim sklenil: vse odgovorne službe in vodilni delavci podjetja so zadolženi,

– da se zaloge materiala gibljejo le v mejah minimalnih zalog, razen kritičnih materialov;

– da so do konca leta zaloge nedokončane proizvodnje zreducirajo na tehnični minimum;

– da se zmanjšajo zaloge gotovih izdelkov na najmanjšo mero;

– da se izboljša izterjava terjatev do kupcev;

– da se skuša pri kreditorjih podaljšati dobo odplačila za vsa dolgoročna posojila z odplačilnim rokom, krajšim od petih let;

– da se IMV priključi interesni skupnosti proizvajalcev komercialnih vozil v SFRJ.

4. položaj IMV v zvezi z novim predlogom urbanističnega načrta Novega mesta,

5. pomoč poplavljenim področjem,

6. izplačevanje osebnih dohodkov na hranilne knjižice in

7. razno.

Obsežno gradivo so člani CDS dobili že prej v roke in ga ni bilo treba brati na seji. Ko smo pregledovali poslovanje v letošnjem prvem polletju, so se oglasili k besedi tovariši Šepec, Selakova, generalni direktor Jurij Levičnik, inž. Kočevar, Šteblaj, Osterman, Šmid in Čefarin. Podrobneje so razložili položaj glede proizvodnje avtomobilov, stanovanjskih prikolic, rezervnih delov in druge proizvodnje. Naj tu omenimo še posebej pojasnilo tov. Selakove, ki je povedala, da so kljub težkim

IMV – KURIR izdaja delovna skupnost Industrije motornih vozil Novo mesto – Izhaja vsak mesec v 4200 izvodih – Uredništvo in uprava: Novo mesto, Zagrebška cesta 18/20 – Ureja uredniški odbor – Odgovorni urednik Jože Splichal – Tiska: Tiskarna Ljudska pravica v Ljubljani

Gostje na seji: desno od generalnega direktorja, ki je obrnjen k članom CDS, sede od leve proti desni: Franci Šali, inž. Kočevar (vodja proizvodnje prikolic), Franc Beg, Adolf Šuster in Ludvik Golob

Novo mesto, Brežice in Belgija: središča proizvodnje prikolic IMV

Na seji CDS smo 2. oktobra ponovno slisali člane sveta, vodilne delavce podjetja in generalnega direktorja IMV, da je bila naša lanska odločitev glede povečane proizvodnje avtomobilskih prikolic za naš kolektiv pravilna in hkrati tako pomembna, da jo moramo šteti za eno izmed naših dosedanjih najvažnejših proizvodnih usmeritev. S številkami, o katerih je govorilo vodstvo kolektiva na tej seji CDS, prodiramo dejansko v sam vrh proizvajalcev prikolic v Evropi, saj govori plan že za 1973, da moramo proizvesti 32.000 prikolic. Hkrati so vsi naši sedanji naporji za doseg te naloge tudi že podlaga za nadaljnjo še večjo proizvodnjo, ko bomo dali na inozemski in domači trg letno že 50.000 prikolic raznih tipov.

Po sklepih in temeljitih pripravih gre zdaj za to, da bomo celotno proizvodnjo prikolic reorganizirali. Povsod uvajamo novo tehnologijo, pri čemer se en del proizvodnje velikih prikolic seli v Brežice, dosednji prostori v Novem mestu bodo znatno okrepljeni, tretji del proizvodnje prikolic pa že teče v Belgiji, kjer bomo od januarja 1973 dalje sestavljali že po 1000 prikolic na mesec.

Izredno važno je za nas vse, da vemo tudi tole: poleg te specializacije v proizvodnji prikolic gremo hkrati tudi v specializirano proizvodnjo elementov za naše proizvode. Črnomelj, Šentjernej in Novo mesto bodo postali trije glavni centri za izdelavo glavnih delov za prikolic.

Inž. Pavle Valentič, pomočnik generalnega direktorja za proizvodnjo, nas je ob tem podrobneje seznanil z opravlj-

nimi nalogami, ki so omogočile načrtovani program za povečano proizvodnjo prikolic. Pri tem so sodelovale vse strokovne službe v podjetju, ki so opravile

veliko in pomembno delo, vse to pa v sorazmerno kratkem času. Vse analize in možne variante so potrdile, da je edina pot za pocenitev proizvodnje in sistematično izboljšavo izdelka uvajanje moderne tehnologije in prehod na velikoserijsko proizvodnjo. Zato so se strokovne službe v tovarni odločile, da predlagajo centralnemu delavskemu svetu potrditev novega programa za proizvodnjo prikolic. Tu je vrsta novih konstrukcijskih rešitev, ki omogočajo uvajanje specializirane proizvodnje posameznih elemen-

tov, sklopov in montaže po velikosti in izvedbah prikolic. Stekle so tudi že prizadevne priprave za osvajanje nekaterih sklopov, ki jih žal ne dobimo v ustrezni kvaliteti na domačem trgu. Še bolj kot doslej obdelujemo tudi domače tržišče za širšo uvedbo domačih materialov.

„Na tej osnovi smo prišli do predlaganega proizvodnega programa po obratih, ki razen tega, kar je že našeto v programu, omogoča tudi vsem skupaj uvajanje sodobnejšega planiranja in učinkovitejše organizacije proizvodnje. Proizvodnja 32.000 prikolic v letu 1973 in 50.000 prikolic v letu 1974 nas bo uvrstila na prvo mesto proizvajalcev prikolic v Evropi. To pa govori o tem, da so naši programi dobro zastavljeni in da nam zagotavljajo dobro prihodnost“, je med drugim dejal inž. Valentič.

Podrobneje so ga s stališči in načrti svojih služb podprli v tej točki dnevnega reda naslednji tovariši:

inž. Reba je govoril o konstrukcijskih spremembah na naših prikolicah JUNIOR, ADRIA 305 do 450 in ADRIA 500 do 700;

inž. Poredoš je razpravljal o dosedanjem delu TPP pri osva-

(Nadaljevanje na 4. str.)

DA NE BI POZABILI...

Ni hvalisanje ali ponavljanje dejstev, če tu še enkrat povemo vsem članom kolektiva, kakšen poslovni uspeh smo dosegli v IMV v letošnjem prvem polletju:

- celotni dohodek se je v tem času povečal za 27 odst.,
- dohodek za 31 odst.,
- ostanek dohodka, namenjen za sklade, pa za 23 odst.

Zaradi lani povečane vrednosti osnovnih sredstev

za investicije se je zvišala tudi amortizacija, tokrat kar za 198 odst. oz. skupno za 12.000.000 din.

Sredstva, namenjena za osebne dohodke, so se povečala za 33 odst., s čimer so se poprečni OD povečali v tem času za 28 odst.

Že v avgustovskem KURIRJU smo člane IMV seznanili z uspehi poletnega poslovanja, ustvarjenim dohodkom in njegovo razdelitvijo.

Novo mesto, Brežice in Belgija: središča proizvodnje prikolic IMV

(Nadaljevanje s 3. str.)

janju domačih materialov in delov za prikolice, zlasti pa tudi o delitvi dela med posameznimi obrati IMV;

inž. Brinc je podrobneje utemeljil delitev dela in investicij, s katerimi hočemo doseči zdaj zastavljene cilje;

inž. Kočevar, vodja proizvodnje prikolic, pa je razpravljal predvsem o delitvi programa dela po družinah prikolic, kot tudi o potrebi izdelave elementov in podsklopov. Samo tako razdeljeno delo, opisana delitev in tehnologija nas vodijo k visokim serijam izdelave delov in prikolic, saj bomo s tem proizvodnjo elementov približali montaži. Enostavnejše in boljše bo tudi planiranje, z vsem tem pa ne bomo samo povečali proizvodnje, temveč bomo hkrati zmanjšali stroške do take mere, da bomo konkurenčni vsem proizvajalcem prikolic na svetu. To pa je pot v sam vrh evropske prikoličarske proizvodnje!

Tu je v razpravi sodeloval tudi inž. Martin Sever, pomočnik generalnega direktorja za

razvoj; govoril je o nakupu licence za enotno sklopko za vse prikolice. Njena lastna proizvodnja bo cenejša od nakupa gotovih sklopov, odločili pa smo se za nakup licence take sklopke, ki je med vsemi tovrstnimi proizvodi najsodobnejša, hkrati pa homologirana (uradno dovoljena) v vseh deželah, kamor izvažamo prikolice. Nakup te licence nam bo omogočil uvedbo moderne tehnologije za sklopke, neodvisnost od tujih proizvajalcev, orientacijo na domače materiale, s tem pa bodo ustvarjeni tudi pogoji za razvoj in proizvodnjo domače sklopke v prihodnjem obdobju. Tovariš inž. Sever nas je seznanil še z načrti o pripravi širše kooperacije s tujim proizvajalcem pri izdelavi tretjih koles, zavornih bobnov, podpornih nog in drugih elementov podvozij, kar vse nam bo omogočilo boljše izkoriščanje kapacitet in povečanje izvoza tudi teh elementov.

PRIZNANJE SODELAVCEM

Generalni direktor Jurij Levičnik je v razpravi ob tej točki

dnevnega reda med drugim opozoril tudi na pomembno novost: elemente podvozja avtomobilov bi uporabljali hkrati tudi za proizvodnjo prikolic, kar bi bilo za obe veji proizvodnje bolj ekonomično. S tem v zvezi je tovariš Levičnik čestital vsem tovarišem v strokovnih službah, ki so v sorazmerno kratkem času 9 mesecev opravili ogromno delo v podjetju, pri tem pa je dodal:

„Ti tovariši in cela vrsta ljudi v podjetju je ustvarila veliko delo. Ustvarili so produkt, ki je danes priznan: za 20 milijonov dolarjev proizvodov lastne produkcije izvažamo na zapad, pri čemer smo glede obsega takega posla edini v Jugoslaviji. Pogum imamo to vsoto še za enkrat povečati.

Pri vsem tem pa nismo našli oz. ustvarili le rentabilnosti glede izvoza prikolic. Morda je za nas še važnejše: uspeli smo, da zdaj že mi diktiramo modo prikolic na zapadnem tržišču. Prvi smo uvedli dvojno steklo na oknih prikolic; najprej za Švedsko, zdaj še za druge države na

zapadu. Drugi proizvajalci so bili prisiljeni upeljati to novost za kupca. Že to sezono upeljujemo toplovodno centralno kurjavo v velikih prikolicah, česar drugi spet nimajo. Prišel je čas, ko drugi capljajo za nami! Že z januarjem 1973 se uvrščamo med največje proizvajalce prikolic v Evropi. Program je zdaj tak, da bomo izdelali od 1973 dalje:

v Novem mestu	15.000 prikolic
v Brežicah	5.000 prikolic
in v Belgiji	12.000 prikolic

V Belgiji bomo proizvajali prikolice tipa JUNIOR, v Novem mestu tip A od 3 do 4,5 metra dolžine in v Brežicah tip A od 5 do 7 metrov dolžine. Na zadnjih velesojih pa smo pokazali v Zagrebu, Beogradu in Parizu tudi naš najnovejši izdelek: stanovanjske hišice na kolesih, imenovane „mobil home“, ki pa že niso več turistične prikolice. Za to proizvodnjo, ki je še v razdelavi, iščemo ta čas še bolj moderen način izdelave.“

Napeto so sledili vsakemu podatku, številki in govorniku: IMV se odloča že prihodnje leto za enkrat večjo proizvodnjo prikolic kot doslej, v planu pa ima tudi 17.000 avtomobilov

SKLEPI ZA NADALJNO PROIZVODNJO PRIKOLIC

Po razpravi so člani CDS na predlog predsednika Antona Šepca sprejeli naslednje sklepe glede proizvodnje prikolic v IMV:

1. V tovarni IMV ADRIA – Belgium, Deinze, naj teče sestava in montaža prikolic JUNIOR 305 do 500, s kapaciteto 50 prikolic na dan v eni izmeni.

2. V Novem mestu bomo od 1. 1. 1973 dalje sestavljali in montirali le prikolic ADRIA 305 in 450 s kapaciteto 60 prikolic na dan.

3. Tovarna avtomobilске opreme v Brežicah se preimenuje v TOVARNO AVTOMOBILSKIH PRIKOLIC. Sestavljala in montirala bo prikolic ADRIA 500 – 700 od 1. novembra 1972 dalje. Kapaciteta naj bo 20 prikolic na dan. Za to

LJUDSTVO OSTANE

„Pri nas ni tako, da bi bilo vse odvisno od enega človeka. Velikansko število ljudi, pa tudi vse ljudstvo ve, kaj bo treba storiti, če se poslovim jaz ali kdo drug. Velikansko število ljudi razume našo stvarnost in ve, kaj je treba. Ljudstvo ostane. Ljudstvo, za katerim je takšna kalvarija, kakršna je naša, tega ne pozabi; ve, v čem je njegova največja in najmočnejša podlaga, ve, kako ohraniti svoje bistvo, svoj jaz.“

Tovariš TITO
na Kozari

proizvodnjo potrebuje pribl. 250 delavcev.

4. Okvire šasij za prikolic ADRIA 305 in 450 in prikolic JUNIOR naj izdeluje proizvodnja avtomobilov v Novem mestu.

5. Okvire šasij za prikolic ADRIA 500 – 700 naj vari in lakira Tovarna prikolic v Brežicah.

6. Preme za vse prikolic naj od 1. 11. 1972 dalje izdeluje proizvodnja avtomobilov v Novem mestu.

7. Sklopke za vse prikolic naj od 1. 5. 1973 izdeluje proizvodnja avtomobilov v Novem mestu.

8. Nogice za vse prikolic bo izdelala avtomobilska proizvodnja v Novem mestu.

9. Izdelava oken naj teče v proizvodnji prikolic v Novem mestu.

10. Pohištvene elemente bomo izdelovali v dveh specializiranih tovarnah za pohištvo: v tovarni opreme Črnomelj in tovarni Podgorje Šentjernej. Tovarna Podgorje v Šentjerneju bo izdelovala po sodobnih tehnoloških postopkih ploskovne pohištvene elemente, za katere predvidevamo v končni fazi pomembne tehnološke linije, ker bodo proizvajali v velikih serijah. Za proizvodnjo pohištvenih elementov v tovarni Podgorje bo treba pribl. 150 produktivnih delavcev pri proizvodnji 30.000 prikolic na leto in pribl. 230 produktivnih delavcev pri proizvodnji 50.000 prikolic na leto.

Tovarna opreme Črnomelj bo po končani izgradnji nove proizvodne hale specializirana tovarna za proizvodnjo drobnih pohištvenih elementov za prikolic. V končni fazi bodo izdelane tehnološke linije, ki bodo zagotovile visokoproduktivno serijsko proizvodnjo. Do izgradnje nove hale bo izdelovala pohištvene elemente v obstoječih prostorih. Za uresničitev programa 30.000 prikolic na leto bo potrebovala pribl. 200 produktivnih delavcev, pri proizvodnji 50.000 prikolic pa 300 delavcev.

11. Obrat SUHOR bo izdeloval določene elemente karoserij. Za izboljšavo tehnologije bo nabavljena najnovejša strojna oprema. Glede na to, da še ni jasna perspektivna konstrukcijska tehnologija karoserijskih elementov, tudi še ni jasna perspektivna rešitev obrata Suhor.

12. Obrat SEMIČ bo izdeloval še naprej pohištvene elemente iz dosedanjega programa.

13. Tovarna gospodinjске opreme MIRNA bo v oddelku industrijske konfekcije še naprej šivala zavese in prevleke blazin za vse prikolic, v oddelku elektroinstalacij pa instalacije za vse tipe prikolic. Za povečano proizvodnjo industrijske konfekcije je treba nabaviti strojno opremo v vrednosti 180.000 din.

14. Nadaljevali bomo proizvodnjo MOBIL HOME – mobilnih hiš.

15. Odobri se nabava opreme za Belgijo za 200.000 ameriških dolarjev pri belgijski banki.

16. Odobri se nabava opreme za povečano proizvodnjo prikolic, ki znaša en milijon dolarjev s pripadajočimi obrestmi, uvozno takso, uvozno carino in bančnimi stroški.

Predsednik občinske skupščine Avgust Avbar (desno spredaj) med nami

Prve tri TOZD

Reorganizacija proizvodnje prikolic, združena z uvajanjem nove tehnologije, omogoča poleg drugega tudi koncentracijo strokovnih kadrov v Novem mestu in z njo združeno delitev dela pri finalizaciji prikolic. Prištevamo še specializacijo v pripravi elementov, pa bomo dobili tudi odgovor, kako bo mogoče voditi tako zelo povečano predvideno proizvodnjo prikolic. Omogoča jo prav to dvoje:

specializacija in ob njej samostojni programi posameznih tovarn, v katere preraščajo ali pa so to že postale enote IMV v Brežicah, Črnomlju in Šentjerneju. Verjetno bodo prav v teh treh krajih zaživele tudi prve temeljne organizacije združenega dela. Tovarne IMV v Brežicah, Črnomlju in Šentjerneju bodo s svojimi proizvodnimi programi, odnosi, dodeljenimi in ustvarjenimi delovnimi sredstvi kot delovne celote potrjevale uspeh svojega dela kot novo vrednost na trgu ali v delovni organizaciji.

Ob taki delitvi dela, kot jo zdaj uresničujemo v IMV, smo

morali torej upoštevati tudi to, da bodo te enote IMV lahko postale temeljne organizacije združenega dela. Koncentracija glavnih strokovnih kadrov v Novem mestu pri tem, kot zdaj vse kaže, ne bo nobena ovira, temveč celo pogoj za zdaj zamisljeno delitev dela.

NAŠ CEMENT

... Čeprav smo majhna dežela, pa smo z velikim duhom našega ljudstva pokazali v najbolj kritičnih zgodovinskih trenutkih, da zmoremo braniti pridobitve. Sposobni smo, da pred komerkoli ubranimo svojo neodvisnost. Toda pri tem moramo enotno gledati na vse tisto, kar je najpomembnejše za vso skupnost – na bratstvo in enotnost. Le tako lahko trdno stojimo in se upiramo zunanjim poskusom, da bi nas znotraj spodkopali...

Predsednik TITO
10. septembra na Kozari

V 1973: 5.000 dostavnih in 12.000 osebnih avtomobilov

Seja centralnega delavskega sveta ni šla mimo proizvodnje avtomobilov IMV. Čeprav smo zadnja leta močno razvijali proizvodnjo prikolic, pa proizvodnje avtomobilov kljub temu nismo zmanjšali. Vsem so nam znane tudi nenehne težave, ki so zadnje leto nastajale zlasti pri proizvodnji osebnih avtomobilov; vzrokov zanje tu ne bomo ponavljali, saj jih vsakdo v tovarni zares dobro pozna. Zapišemo pa lahko: IMV je še vedno največji proizvajalec dostavnih avtomobilov v Jugoslaviji in želi to tudi ostati. Proizvodnjo osebnih avtomobilov bomo že s 1. januarjem 1973 na novo organizirali.

Tudi pri tej točki dnevnega reda je inž. Pavle Velentič med drugim poudaril, da nam priprava in realizacija programa proizvodnje dostavnih avtomobilov ne bo delala večjih težav, saj zasledujemo ta proizvod že od rojstva v naši tovarni, pred nami pa je tudi čas, ko mu bomo morali dati tudi zrelostno spričevalo. TPP in razvojna služba tovarne morata zato ugotoviti vse pomanjkljivosti tega vozila in tako postaviti tehnološke spremembe glede kvalitete in ekonomske izboljšave dostavnega vozila.

V presernici in mehanski izdelavi bomo morali odpraviti nekatera ozka grla, hkrati pa predvideti manjše predelave in ureditve v karoseriji, lakirnici in montaži. Prav tako bo treba izdelati čimbolj dognane tehnološke postopke in določiti normative časa, pa tudi racionalno zasedbo strojev in naprav, s čimer bomo ustvarili boljše pogoje za izpeljavo bolj učinkovite organizacije proizvodnje kot doslej. Sem sodi seveda tudi še vsklajevanje dela operativne priprave, sprotnejša evidenca in hitrejša obveščanje terminerjev in planerjev materiala, da ne bi prihajalo do nepotrebnih zastojev v proizvodnji. Predelavce in izmenovodje bo treba tudi v bodoče izobraževati, da bi bolje kot doslej izvrševali svoje naloge.

SKLENILI SMO zato, da ustrezne službe v podjetju ukrepejo vse, kar je potrebno, da se proizvodnja dostavnih vozil poveča od sedanjih 14 na 20 avtomobilov na dan, kar pomeni v 1973: letno proizvodnjo 5000 dostavnih avtomobilov. To nam narekujejo potrebe domačega tržišča.

Z rekonstrukcijo dostavnega vozila je treba začeti takoj. Izkonstruirati je treba elemente, ki smo jih doslej izdelovali na obrtniški način.

50 OSEBNIH AVTOMOBILOV NA DAN

Hkrati s proizvodnjo dostavnih avtomobilov pa bo v tovarni na novo organizirana tudi proizvodnja osebnih avtomobilov, ki mora doseči 1000 vozil na mesec ali 50 na dan. Modeli avtomobilov bodo nadomeščeni že v januarju 1973.

S tem v zvezi smo na seji med drugim sklenili, da se je treba takoj lotiti sprejemanja delovne sile v vse oddelke in enote, da bi tako proizvodnjo tudi zagotovili.

Po sprejetih načrtih bi torej prihodnje leto proizvedli že 12.000 osebnih avtomobilov in 5000 dostavnih vozil. To pomeni z drugimi besedami, da bi leta 1973 IMV dosegla 160 milijard starih dinarjev vredno realizacijo, leta 1975 pa celo že 250 milijard. S tako proizvodnjo bi se že prihodnje leto uvrstili med 25 največjih industrijskih proizvajalcev v Jugoslaviji.

Generalni direktor Jurij Levičnik: „Zdaj menjamo celoten proizvodni program...“

Tovarna PODGORJE v Šentjerneju: TOZD

Med prvimi TOZD — temeljnimi organizacijami združenega dela IMV bo prav gotovo tudi nova tovarna pohištenih elementov za prikolice **PODGORJE** v Šentjerneju. Njen kolektiv se je 1. 3. 1972 pripojil k IMV, po končani rekonstrukciji pa se bo specializiral za izdelavo pohištenih elementov za prikolice.

V okviru nalog, ki jih opisujemo v današnjem KURIRJU, pripada tudi mizarjem v **PODGORJU** v Šentjerneju pomembna naloga. To, kar smo zapisali za tovarno opreme v Črnomlju, velja v prenesenem pomenu besede tudi za **PODGORJE**. Ob pripojitvi je bilo podjetje še v rekonstrukciji, gradili so novo proizvodno halo. Čeprav je rok za njeno dokončanje po programu potekel 30. 9. 1971, objekt vendarle ni bil dograjen do te mere, da bi bilo mogoče vanj preseliti proizvodnjo. Ta naloga teče zdaj. Predvideni dodatni stroški za dograditev in nabavo proizvodne opreme bodo znašali 8.135.700 din,

od tega:

gradbena dela z instalacijami 3.000.000 din, strojna oprema iz uvoza 4.500.000 din, domača oprema 495.700 din in tehnična dokumentacija 140.000 din. Začetek redne proizvodnje v **PODGORJU** naj bi stekel 3. januarja 1973. Svoje delo bo v celoti lahko „potrdila kot vrednost na trgu“, se pravi: enakopravna bo drugim tovarnam IMV.

Ustanavljamo torej take organizacije združenega dela, kot jih predvidevajo ustavna dopolnila. Šentjernej bo ena izmed tovarn IMV, ki bo izrazita delovna celota.

SVETLI VZORI

„Naši mladinci dostikrat pravijo: izbojevali ste socializem, šli ste skozi boj, marsikdo izmed vas je postal heroj, dobili ste odlikovanja, priznana so vam velika dejanja; mi pa zdaj nimamo kaj početi. Toda revolucija traja, dokler gradimo socializem. Gradimo ga v revolucionarnem času, pri čemer imamo na stotine in na tisočine sovražnikov zunaj domovine, nekaj pa tudi doma. Velikansko delo mladine je v tem, da bo nosilka nadaljnje revolucionarnega gibanja v naši družbi, v naši skupnosti. Tudi to je heroizem.“

Predsednik Tito na Kozari

BREŽICE: tovarna avtomobilskih prikolic

V Brežicah je naš najstarejši izvenovomeški obrat IMV. Deset let je že poteklo, kar se je del podjetja Agroservis v Brežicah, starodavnem mestu ob sotočju Save in Krke, z delavci vred priključil našemu kolektivu. Na zadnji seji centralnega delavskega sveta pa smo slišali, da je brežiškemu obratu, ki je bil doslej predvsem „tovarna avtomobilске opreme“, namenjena nova in pomembna naloga. Postal je tovarna avtomobilskih prikolic, in sicer naših največjih in najbolj luksuznih tipov iz družine ADRIA.

S tem, da je IMV razvila obstoječo družino prikolic ADRIA 305 in 450 še z dvosnimi prikolicami A 500, 550 in 700, se je obdržala v hudi mednarodni konkurenci prikolicarjev, uvrstili pa smo se seveda tudi med pomembnejše proizvajalce prikolic v Evropi. Sodobna tehnologija, kvalitetna izdelava, zanimiva lastna konstrukcija avtomobilске prikolic in konkurenčnost na svetovnem trgu, vse to so dejstva, ki so nam odprla vrata v svet.

Prikolice ADRIA 500 do 700 so prikolice višjega standarda in so serijsko opremljene z dvojnimi okni, s hladilnikom, centralno kurjavo in z bogato notranjo opremo. Serijsko vgrajena centralna kurjava in velikost omogočata uporabo teh prikolic tudi za stalno bivanje, česar se, zlasti premožnejši ljudje na zapadu, vedno bolj poslužujejo, ko povečujejo fond svojega prostega časa.

Spremembe ob celotni reorganizaciji v proizvodnji prikolic v IMV in prehod na 32.000 prikolic že prihodnje leto, nareku-

jejo tudi novo notranjo delitev dela. Centralni delavski svet se je odločil, da en del proizvodnje prikolic preseli v Brežice in ustanovi tu novo TOVARNO AVTOMOBILSKIH PRIKOLIC. Brežičani, člani kolektiva IMV, bodo imeli poslej čast in nalogo proizvajati največje izmed prikolic IMV – saj je ime prikolic ADRIA danes znano že daleč v zapadni Evropi. Okvirji šasij za prikolice ADRIA 500 do 700 bodo varjeni poslej v Brežicah neposredno ob montažnem traku istih prikolic. Lakirali jih bodo v lakirnici montaže prikolic v isti hali. Tako bodo odpadli vsi prevozi zvarjenih okvirjev iz obrata v obrat, pa tudi rjavenje pred lakiranjem, ker bodo zvarjeni oz. sestavljeni okvirji lakirani neposredno po sestavljanju oz. varjenju.

Za nove naloge bo potrebno seveda tudi nekaj nove opreme. Da bi brežiško tovarno usposobili za montažo prikolic tipa ADRIA 500 do 700, bo treba 4.235.000 din stroškov, in sicer: za energetiko in instalacije

1.800.000 din, za opremo iz uvoza 2.100.000 din in za nakup domače opreme 335.000 din. Predvideni rok za dokončanje del in začetek redne proizvodnje velikih prikolic v Brežicah je že 2. november 1972.

V starem obratu v Brežicah bomo razen tega lahko še vedno proizvedli toliko avtomobilске opreme, kolikor je potrebno za lastno proizvodnjo avtomobilov, za kooperacijo in protidobave. Potrebno bo preurediti

nekaj prostorov, zgraditi kotlarino in urediti centralno kurjavo. Hala v Brežicah pa ustreza, kot vem, tudi za montažo velikih prikolic. Tu so tudi možnosti za hitro izgradnjo industrijskega tira. Dokler ne bo zgrajen, bodo prikolice nakladali na železniški postaji v Brežicah, ki je v neposredni bližini tovarne.

In še: v Brežicah naj bi se stavliali in montirali po 20 prikolic na dan; za to proizvodnjo bo potrebnih pribl. 250 delavcev.

Vaša kri rešuje življenje!

Vse pogostejše se v zadnjem času oglašajo telefoni iz transfuzijske postaje v Novem mestu, da v bolnišnici primanjkuje krvi. Čedalje več je nesreč v prometu, ki se čestokrat tragično končajo ali se pa borba za življenje nadaljuje na kirurški mizi. Količine potrebne krvi, ki jo bolnišnica potrebuje, so že tako velike, da bi moralo biti najmanj 20 odst. zaposlenih ljudi rednih krvodajalcev. Težak je davek krvi, ki ga zahteva sedanji čas in tehnika civilizacije. V tem času nesreč smo čedalje bolj odvisni od pomoči drug drugega. Nesreča ne počiva! Danes jaz, jutri boš lahko že ti ali tvoj bližnji pod reflektorji in noži kirurgov. Brez krvi operacija ne bo uspešna. Kdo bo daroval kri za nesrečni primer, ne bo znano. Zanesljivo pa je, da bodo naši ljudje priskočili na pomoč. Naša družbena skupnost in humanizem ljudi sta na taki stopnji, da pomagamo vsakemu človeku, ki je v stiski z življenjem in potrebuje kri.

Ali si tudi ti med tistimi ljudmi, ki imajo srčno kulturo in humanost do bližnjega, da mu daš svojo kri? Če še nisi – pomisli in odloči se, pridruži se krvodajalcem!

Krvodajalce, ki so že nešteto krat darovali kri, bo treba zamenjati z novimi, mlajšimi člani kolektiva.

Veliko število delavcev, ki so že desetkrat in večkrat darovali kri. Ti člani kolektiva so nam primer človeške humanosti, po drugi strani pa dokaz, da je odvzem krvi za zdravje in počutje človeka brez nevarnosti.

(Nadaljevanje na 11. strani)

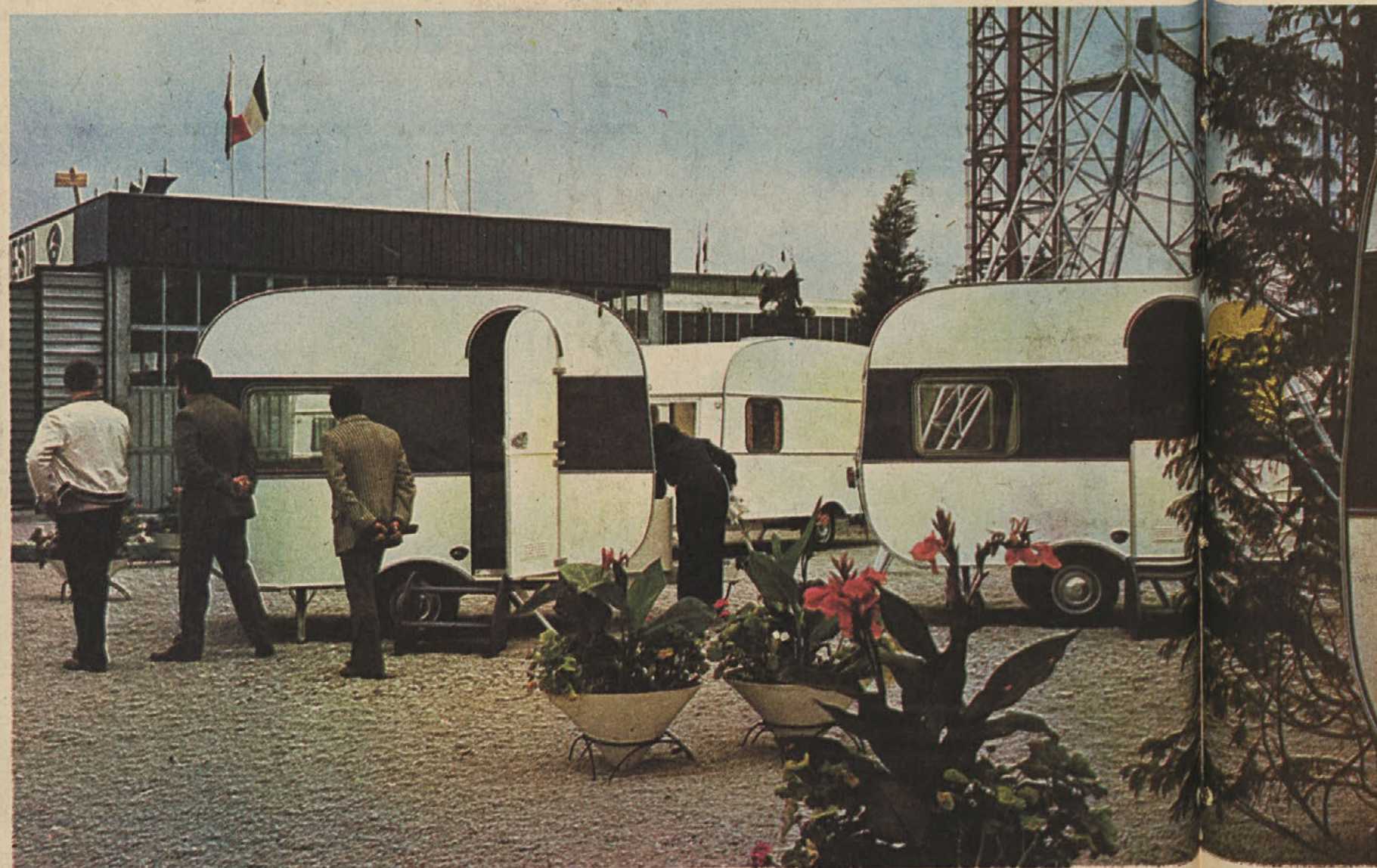
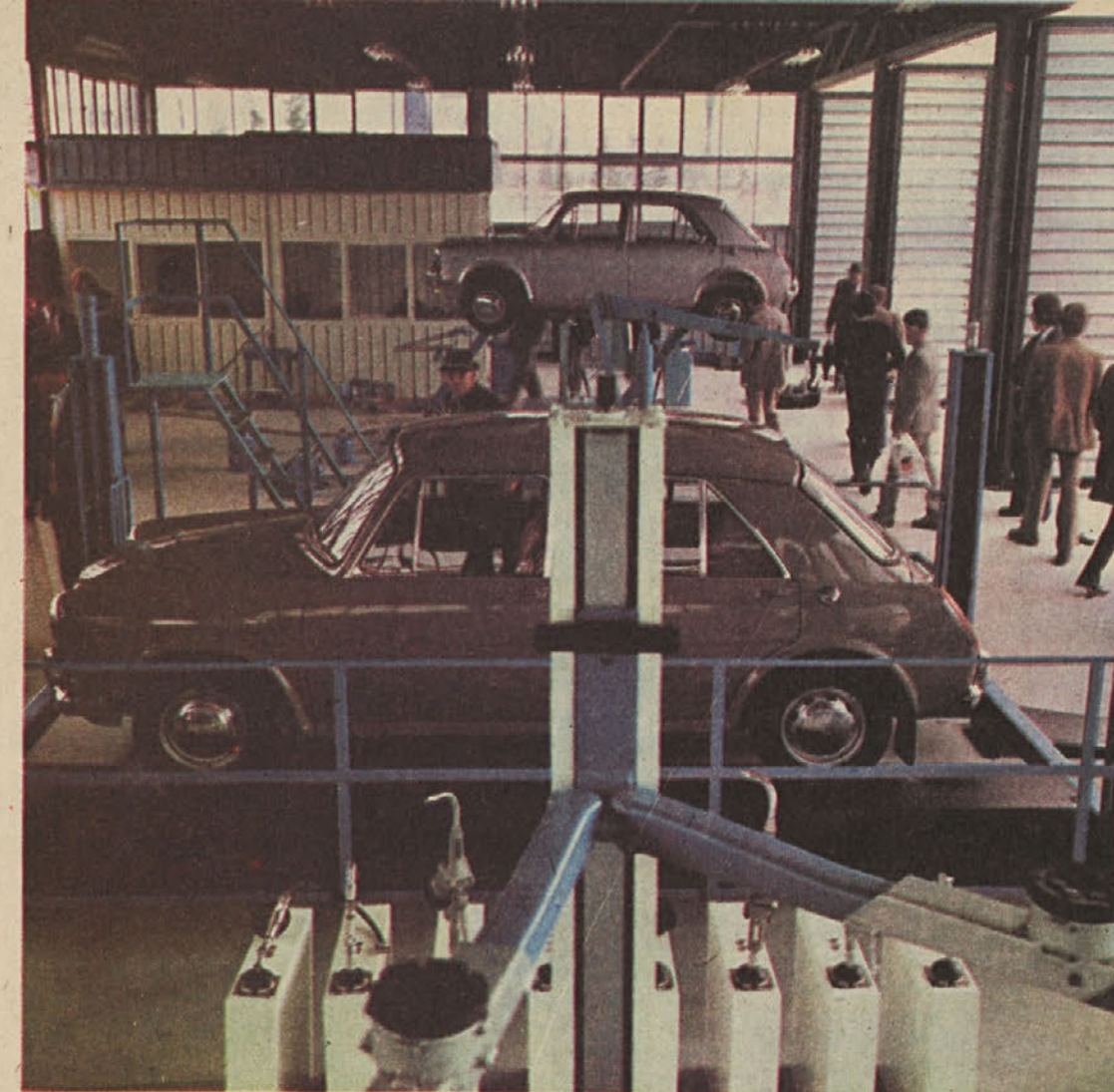

Iz vseh obratov so prišli člani centralnega delavskega sveta: tokrat je šlo za usodne odločitve in pomembne sklepe

Leta 1966 smo se prvič predstavili v Evropi kot proizvajalci avtomobilskih prikolic. Takrat je bil to naš dodatni proizvodni program. Kljub močni svetovni konkurenci je tržišče že takrat ugodno sprejelo tudi naše prikolic. Z enim tipom prikolic se seveda nismo mogli kaj prida boriti, zato smo družino ADRIA kmalu razvili; pridobili smo si ugled in ime na zahodnoevropskem trgu. Pičlih 7 let kasneje, komaj kratkih sedem let torej, pa je položaj docela drugačen. Novomeško IMV poznajo kupci na zapadu tako dobro kot številne druge, dolgoletne proizvajalce prikolic: ADRIA 305 do 450, dvoosne prikolic ADRIA 500, 550 in 700 in nova družina enoosnih prikolic JUNIOR 305 do 500, vse to je osvojilo razvjenega potrošnika na zapadu. Ugled sposobnih in prizadevnih delavcev izpod Gorjancev nosi ime domače IMV po svetu.

Centralni delavski svet IMV 2. oktobra 1972:

»Analize tržišča in posredanje izkušnje na evropskem tržišču kažejo, da moramo tudi vnaprej intenzivno povečevati proizvodnjo prikolic z uvajanjem najmodnejše tehnologije. Na osnovi tega predlagamo povečanje proizvodnih zmogljivosti na 50.000 prikolic letno. V letu 1973 bomo, upoštevajoč naše zmogljivosti v razvoju, lahko izdelali že 32.000. To nam bo omogočilo že v prihodnjem letu uvrstitev na prvo mesto med evropskimi proizvajalci avtomobilskih prikolic...«

IMV NA JESENSKEM ZAGREBŠKEM VELESEJMU

Izložbeni prostor enega izmed največjih svetovnih velesejmov se razprostira na preko 270.000 kv. m površine. Od svojega nastanka 1909. leta je majhna gospodarska manifestacija do danes prerasla v gigantski komercialno poslovni sejem. Letošnji, 97. po vrsti, Zagrebški velesejem je predstavil 60 držav, 6300 razstavljavcev in okoli 300.000 vzorcev.

Če navedemo, da je med 5.000 inozemskimi razstavljalci bilo tudi 1.300 domačih lahko ugotovimo, da je na Zagrebškem velesejmu bila idealna možnost za obsežne poslovne aranžmane. Prednost so imeli v prvi vrsti domači razstavljavci, ker so bili najbolj številni. Večina spretnih domačih poslovnih ljudi je izkoristila te ugodne pogoje, tako da po evidenci strokovnih služb Zagrebškega velesejma že sklepajo pomembne trgovske meddržavne aranžmane.

Zagrebški velesejem se ni dobil

končne oblike. Prizadevni delavci in uslužbenci želijo privedi to gospodarsko manifestacijo na sam vrh svetovnih poslovnih centrov, še posebej, ker gospodarska gibanja v zadnjem času narekujejo ustvarjanje več takšnih centrov v državah zahodnega in vzhodnega tržišča. Razumljivo je, da je interes vsake države organizirati in, kar je še težje, afirmirati takšno gigantsko gospodarsko manifestacijo. Pri tem nihče niti ne razmišlja o dragi prodaji velesejmskega izložbenega prostora, zaposlitvi velikega števila ljudi, dragih obrtniških storitev in o turistični koristi. Veliko večja je tista sekundarna korist, ki se ustvarja pri uresničevanju poslovnih dogovorov, sklenjenih na takšni manifestaciji.

Industrija motornih vozil Novo mesto je na tako pomembni manifestaciji zavzela pomembno mesto. Na okoli 2.625 kv. m, v neposredni bližini stranskega vhoda, ki bo kmalu postal glavni vhod, smo razstavili ekspanate našega pro-

izvodnega programa. Glede na to, da je ta sejem internacionalen, so na izložbenem prostoru vodile naše avtomobilske prikolic – ADRIA CARAVANI. Nič manjša pozornost ni bila posvečena našim komercialnim vozilom in širokemu programu servisne opreme.

Čeprav se prava korist vsakega sejma pokaže in izčrpa šele tekom leta po sejmju, smo lahko zadovoljni tudi s posli, ki smo jih sklenili direktno na sejmju. Pomembno je poudariti, da danes Industrija motornih vozil Novo mesto ni neznana tovarna iz nekega majhnega slovenskega mesteca. Številni predstavniki velikih evropskih tovarn obiskujejo naš izložbeni prostor in s spoštovanjem govorijo o nedvomnih uspehih, ki smo jih dosegli na našem in zunanjem trgu.

Centralni delavski svet je na svoji 5. redni seji 2. oktobra 1972 sprejel sklep, da pričnemo s 15. novembrom 1972 izplačevati osebne dohodke prek hranilnih knjižic.

V glasilu „Kurir“ smo člane kolektiva že seznanili s prednostjo tovrstnega izplačila osebnih dohodkov za podjetje in posameznika. Namen današnjega sestavka je člane kolektiva seznaniti s tehniko izplačila odnoso s tem, kako bomo dvigali svoje osebne prejemke prek hranilne knjižice.

Na hranilne knjižice bomo vlagali 50 % osebnih dohodkov. Preostalih 50 % osebnih dohodkov prejmemo v kuverti, kakor dosedaj vsakega 15. v mesecu.

Pri prehodu izplačevanja osebnih dohodkov na hranilne knjižice dajemo naslednja navodila:

na hranilne knjižice bomo nakazovali del osebnih dohodkov, drugi del pa boste dobili v gotovini.

Gotovino, ki je vpisana na hranilno knjižico, lahko takoj ali kasneje, delno ali v celoti dvignete in sicer:

- na vseh poštah v Sloveniji,
- na vseh bankah v državi.

Na hranilni knjižici pa mora ostati stalno najmanj 10 N-din. Na hranilno knjižico lahko vlagate denar v neomejenih zneskih, dvigate pa ga lahko v neomejenih zneskih pri tisti banki, ki je knjižico izdala. Pri vseh drugih bankah v državi in vseh poštah v Sloveniji pa lahko dvignete na dan 3.000 din (starih 300.000 din).

Vlogo lahko dvigne samo

lastnik hranilne knjižice ali oseba, katero lastnik pooblasti za dvig denarja. Z enkratnim pooblastilom se denar lahko dvigne samo na banki, ki je knjižico izdala. S stalnim pooblastilom, ki ga napiše na posebnem obrazcu (ne v knjižico) banka ali pošta, podpiše pa ga lastnik hranilne knjižice in oseba, ki jo ta pooblasti, pa lahko dviguje pooblaščenec povsod, kakor lastnik hranilne knjižice.

Pri vsakem dvigu je treba predložiti osebno izkaznico.

Izgubo hranilne knjižice ali „obvestila o knjiženju“ je treba takoj sporočiti banki, ki je knjižico izdala. Po preteku enega meseca se knjižico nadomesti z

novi, izgubljeno „obvestilo o knjiženju“ pa se vpiše v knjižico.

Ob prijavi izgubljene hranilne knjižice je treba pri banki položiti 25 din, ob ukinitvi izgubljene knjižice pa še 5 din.

V knjižico se ne sme ničesar vpisovati ali popravljati. Pri vsaki spremembi (npr. priimka ali naslova) je treba knjižico predložiti banki, ki bo spremembo uradno popravila.

Pri prvem obračunu osebnih dohodkov na hranilno knjižico bo del izplačan v gotovini, del pa že vpisan v knjižico.

Pri prihodnjih obračunih osebnih dohodkov boste poleg izplačila v gotovini prejeli še

posebno tiskovino „obvestilo o knjiženju“, na katerem bo vpisan še drugi del osebnih dohodkov. To tiskovino, ki jo morate dati vpisati v knjižico, vpisujejo vse pošte na področju PTT Novo mesto in vse banke v Sloveniji. Hkrati z vpisom lahko znesek v celoti ali delno dvigne-

VAŽNO!

Kartonček „PRISTOPNICO“ podpišete v spodnji okvir tako, kakor se običajno podpisujete. Kartonček služi kasneje banki pri kontroli podpisov pri dviganju denarja iz hranilne knjižice.

POSLOVNI SEKRETARIAT

ČRNOMELJ: oprema že letos, stavba prihodnje leto

Na seji CDS smo ponovno slišali: s sedanjo tehnologijo izdelave elementov karoserije ne moremo več povečevati proizvodnje, ker je zastarela in neekonomična. Proizvodnjo lahko povečamo samo ob istočasnem zmanjševanju proizvodnih stroškov in izboljšani kakovosti izdelkov, pri čemer pa moramo iti na velike serije. Le tako bomo zniževali cene in lahko konkurirali drugim proizvajalcem prikolice po svetu, ki seveda tudi ne spijo.

Elemente pohištva za prikolice izdelujemo zdaj na tehnološko in ekonomsko zastarelem strojnem parku ter ob nizkih proizvodnih zmogljivostih. Naša naloga je vpeljati sodobno tehnologijo, zagotoviti kvaliteto in zahtevane zmogljivosti (kapacitete). Zato moramo tudi za pohištvene elemente kupiti tako strojno opremo, da nam

bo zagotovila linijsko proizvodnjo.

Pohištvene elemente prikolic izdelujemo zdaj v dveh obratih tovarne opreme v Črnomlju, v Semiču, v tovarni Podgorje v Šentjerneju in v lesnem oddelku tovarne šivalnih strojev na Mirni. Zato je ta proizvodnja razdrobljena, zaradi neustreznih

strojev pa ni kvalitetne izdelave, produktivnost je nizka, prevajanje detajlov iz obrata v obrat oz. iz oddelka v oddelke drago in zamudno, ob vsem tem pa imamo še preskromne količine. Seveda je ob takih pogojih težko planirati delo, organizacija proizvodnje šepa, slabo izkoriščamo les, vezane plošče in druge surovine itd. Da bi ugotovljene pomanjkljivosti odpravili, so člani CDS pozdravili načrt, po katerem bomo:

uredili najbolj ustrezno delitev dela po tovarnah, kupili sodobne stroje z visoko produktivnostjo, ki bodo omogočili linijsko proizvodnjo po sodobni tehnologiji. Hkrati bomo z vsem tem tehnološko poenotili določene dele pohištva in jih prilagodili za velikoserijsko proizvodnjo.

Vse pohištvene elemente bomo poslej proizvajali v dveh tovarnah pohištva: v tovarni Podgorje v Šentjerneju in v tovarni opreme Črnomelj.

Za nabavo opreme nove tovarne v Črnomlju, ki mora dati predvidene količine izdelkov že leta 1973, bodo znašali investicijski stroški 7.600.000 din, od tega za strojno opremo iz uvoza 7.250.000 din, za domačo opremo pa 350.000 din. Prvi stroji bodo dobavljeni že novembra 1972, končni rok za dobavo in montažo strojev pa je 1. marec 1973. Prihodnje leto bomo v Črnomlju zgradili, kot že povedano, tudi novo halo za specializirano proizvodnjo drobnih pohištvenih elementov.

Inž. Pavle Valentič in inž. Martin Sever, pomočnika generalnega direktorja za proizvodnjo in razvoj, nosita med drugimi levji delež nemajhnih skrbi za IMV

Izobraževanje oseb na delu s področja varstva pri delu

V prejšnji številki našega glasila smo govorili o dolžnostih, ki jih imajo zaposleni v zvezi z varstvom pri delu po pravilniku o varstvu pri delu, v današnji številki pa navajamo naloge v zvezi z izobraževanjem s področja varstva pri delu. Tudi to izobraževanje je sestavni del strokovnega izobraževanja na delovnem mestu. Pravilnik predpisuje izobraževanje v dveh primerih, in sicer:

- pred nastopom na delo,
- med delom, če se spreminjajo delovne razmere.

Pouk mora obsegati naslednje:

preizkus znanja s področja varstva pri delu. Delovna organizacija mora poskrbeti tudi za občasne preizkuse znanja delavcev, ki delajo na delovnih mestih s povečano nevarnostjo.

Delovna mesta s povečano nevarnostjo se delijo na:

1. delovna mesta zaradi zdravju škodljivih delovnih pogojev, kot so:

- delo pri površinski obdelavi,
- elektro obločno varenje,
- delo s čistilnimi sredstvi v proizvodnji,
- točkovno varenje,

- brušenje kovin in lesa.
- 2. Delovna mesta s povečano nevarnostjo za poškodbe:
 - pri delih z električnimi napravami,
 - pri voznikih vilicarjev, traktorjev in akumulatorskih vozičkov pri notranjem transportu,
- 3. delovna mesta na stiskalnicah,
- 4. delovna mesta na kovinsko in lesno obdelovalnih strojih,
- 5. transportna in skladiščna dela,
- 6. dela z ročnim orodjem na

mehaniziran pogon.

Preizkus znanja morajo opraviti tudi osebe, ki vodijo ali nadzirajo prej navedena dela, kakor tudi delavci, ki se ukvarjajo s konstruiranjem orodja in tehnološkega procesa.

Če se s preizkusom znanja ugotovi, da delavčevo znanje o varstvu pri delu ni zadovoljivo, se mu da možnost in določi rok za ponovitev preizkusa. Če tudi ponovnega preizkusa znanja ne opravi zadovoljivo, delavec ne more opravljati dela na tem delovnem mestu.

Po tednu požarne varnosti

Od 24. do 30. septembra je bil teden požarne varnosti. Požarno varnostni teden je že tradicionalna akcija za krepitev obrambe pred požarnimi nevarnostmi. Požari vsako leto prizadenejo marsikoga izmed nas, zelo pogosto tudi cele družine, posebno pa delovne organizacije. Vsled tega t. želeli opozoriti na nevarnosti pred požarom, ki prete na delu kot tudi doma. Že mala nepazljivost ali malomarno ravnanje s požarno nevarnimi sredstvi lahko povzroči milijonsko škodo in ogroža življenje ljudi. Posledice požara globoko posegajo v naše življenje in jih zelo težko omilimo in odpravimo.

V letu 1971 smo v Sloveniji zabeležili 1.520 požarov: 648 v družbenem sektorju z materialno škodo 41.519.737 din (preko štiri stari milijarde), v zasebnem sektorju pa 872 požarov z materialno škodo 21.937.263 din (preko dve stari milijardi). Iz statistike vidimo, da je bilo v zasebnem sektorju več požarov, vendar z manjšo materialno škodo, kar spet pomeni, da so požari v družbenem sektorju katastrofalni. Pri požarih je izgubilo življenje 12 ljudi, poškodovanih pa je bilo 19 gasilcev in 34 prebivalcev. Če pogledamo vzroke požarov, je na prvem mestu malomarnost in nepazljivost, in sicer 33,4 % ali 1/3 vseh ostalih vzrokov. Pri vzrokih bi radi omenili še igro otrok z ognjem, ki je povzročila 9,8 % požarov. Vzroki požarov nam povedo, da moramo vsi prispevati k preprečevanju požara, če pa pride od tega, moramo trezno in premišljeno ukrepati.

V slučaju požara bomo ukrepali po naslednjem načelu:

— ostali bomo mirni in preudarni ter storili vse za preprečitev in razširitev požara. Če gre za reševanje ogroženih, se najprej lotite reševanja!

— Če je potrebno, ustavimo stroje in prekinemo električni tok ter zapremo pri glavnih in stranskih vodih dovod plina;

— preprečimo preprih, zapremo okna in vrata, dokler ne pričnemo z gašenjem;

— gašenja se lotimo z gasilnimi sredstvi in napravami, ki so pri roki. V primeru, ko že vnaprej vemo, da požara s temi sredstvi ne bomo mogli pogasiti, takoj pokličemo gasilce!

— Najprej začnite gasiti predmete, ki najbolj gorijo, nato pa dru-

ge z manjšim plamenom.

Za gašenje požarov imamo pri nas večje število ročnih gasilnih aparatov, žal pa ugotavljamo, da zaposleni do teh naprav postopajo skrajno neodgovorno. Večkrat se dogaja, da zaposleni namerno ali iz kakršnegakoli drugega vzroka aparat onemogočijo. Nešteto se zgodi, da so aparati izpraznjeni, ne da bi zabeležili kakršnikoli požar. Tako početje kaže skrajno malomarnost in neodgovornost do sredstev, s katerimi razpolagamo. Kaj bi bilo, če bi vsled tega prišlo do katastrofe in bi

ljudje ostali brez dela? V primeru, da se bo takšno početje še dogajalo, bomo zoper povzročitelje strogo ukrepali, kajti te osebe ne morejo in ne smejo biti člani naše delovne skupnosti!

Na koncu naj vam opišemo še primer, ki se je zgodil pred časom pri nas. Delavec, ki je bil zaposlen v oddelku lakirnice, je v lakirni kabini napolnil svoj vžigalnik z bencinom, ki ga uporabljajo za odstranitev mastnih madežev pred lakiranjem. Po polnjenju je vžigalnik preizkusil, pri tem pa se mu je vnela roka in posoda z bencinom. Le treznemu ukrepanju sodelavcev se imamo zahvaliti, da ni prišlo do katastrofalnega požara v lakirnici!

BRANKO KOŠIR

Vaša kri rešuje življenje!

(Nadaljevanje s 7. strani)

V avgustu smo organizirali krvodajalske akcije v IMV. Veliko zaposlenih se je akcij udeležilo, vendar še premalo. Naše podjetje je po odvzemu krvi izpolnilo komaj 50 odst. plana, določenega za naše podjetje. Plan odvzema krvi temelji na številu zaposlenih.

Za bodoče odvzeme krvi prosimo člane kolektiva, ki so zaposleni na raznih delovnih mestih izven proizvodnje, da se odzovejo in darujejo svojo kri. Zaradi pomanjkanja delavcev v proizvodnji ne moremo obremenjevati proizvodnje še z dodatnimi izostanki z dela zaradi krvodajalstva. Te ljudi bomo poklicali za odvzem krvi le v nujnih primerih.

Odvzem krvi je redno vsake torek na transfuzijski postaji nove bolnišnice v Novem mestu. Odzovite se vabilu in klicu ljudi, ki so v življenjski stiski!

V juliju, avgustu in septembru je darovalo kri naslednjih 200 članov kolektiva:

Pureber Janez, Hočevan Antonija, Mramor Jože, Krnc Vida, Rajk

Anton, Bele Alojz, Sašek Franc, Gazvoda Janez, Čečelič Franc, Pavlin Alojz, Flajšman Vinko, Brulc Jože, Zupan Aleksander, Miklavčič Anton, Božič Ivan, Florjančič Jože, Matko Kristina, Hudoklin Antonija, Dragan Franc, Nose Franc, Novak Alojz, Lekan Ignac, Lenič Jože, Medvešek Alojz, Gričar Slavko, Vide Karel, Pungercar Anton, Belko Jožef, Andoljšek Franc, Brulc Franc, Pavlič Avgust, Barbič Ivan, Gregorčič Slavko, Pečnik Pepca, Ilar Jože;

Staniša Silvo, Staniša Franc, Andrejčič Franc, Jurgolič Janez, Goršin Jože, Andruščič Rudi, Rajk Martin, Bogolin Stane, Božič Ivan, Sušteršič Peter, Lobe Franc, Luzar Franc, Rudman Janez, Cimprič Jože, Matoh Florjan, Rajk Franc, Junc Janez, Luzar Albin, Kralj Martin, Saje Martin, Tomšič Silvester, Rajk Leopold, Rajk Ivan, Kovačič Miha, Brulc Viktor, Ponikvar Anton, Koželj Mirko, Jenič Milan,

(KONEC PRIHODNJIČ)

„Prišel je čas, ko drugi capljajo za nami, ko IMV diktira modo prikolic...“ (generalni direktor Jurij Levičnik)

1. o nevarnostih, ki prete zdravju oziroma življenju delavcev,

2. o najprimernejšem načinu dela, ki zagotavlja varnost pri delu,

3. o varnostnih ukrepih, ki jih mora delavec upoštevati,

4. o uporabi osebnih zaščitnih sredstev in zaščitnih naprav.

Poučevanje mora biti teoretično in praktično in mora trajati toliko časa, da je delavec sposoben določeno delo varno opravljati. Po končanem izobraževanju mora delavec opraviti

Sola za specializirane delavce

V zimskih mesecih 1972/73 bomo za potrebe proizvodnje organizirali redne tečaje za delavce na priučitvi. Tečaji so bili v planu že v marcu 1972, vendar smo jih zaradi slabe udeležbe delavcev prekinili.

V načrtu imamo dva tečaja:

– Osnovni tečaj za polkvalifikacijo. Tečaj bo organiziran v novembru in decembru 1972.

– Nadaljevalni tečaj za interno kvalifikacijo – specializacijo. Tečaj bo organiziran v januarju in februarju 1973.

Predvideni tečaji bodo potekali v dveh izmenah v popoldanskem času, tako da redno delo ne bo ovirano. Predavanja bodo zato organizirana vsakih 14 dni petkrat na teden ter po pet učnih ur dnevno.

Izobraževanje bo vodil Strojarski šolski center za avtomehanično in kovinsko stroko v Novem mestu. Predavanja bodo v učilnicah omenjenega centra. Točen datum začetka tečaja bomo naknadno sporočili.

Da bi poenostavili evidentiranje kandidatov za tečaje od predhodnih oblik, ko smo osebno sodelovali s kandidati ter jih čestokrat tudi prepričevali, da se vključijo v izobraževanje, smo sedaj pripravili razpis za tečaje. V prejšnjih številkah našega glasila ste že bili seznanjeni o vlogi specializiranega delavca v proizvodnji. Tem delavcem bomo v bodoče posvetili še večjo skrb tako glede izobraževanja kakor tudi zaposlitve na ustreznih delovnih mestih. Obliko napredovanja na delovnem mestu,

ki je sedaj v praksi in čestokrat prehaja že v izsiljevanje vodij oddelkov, bomo zamenjali z novimi vrednostmi. Za napredovanje v plačilni grupi v bodoče ne bo odločujoč samo čas zaposlitve in uspeh pri delu, temveč

bo upoštevana tudi funkcionalna usposobitev delavcev preko ustreznih tečajev in dokaznega znanja pred komisijo.

Zato vabimo člane kolektiva, posebno še vse mlajše delavce, ki so na priučitvi, da se prijavijo

Starejši in mlajši – vsi enako zavzeto sledijo izvajanjem tovarišev

na nadaljnji razpis tečajev ter se vključijo v izobraževanje, ki jim bo nudilo novih znanj in sposobnosti za delo.

Pogoji za vpis za posamezni tečaj so sledeči:

– tečaj za interno polkvalifikacijo: v tečaj se lahko vključijo zaposleni delavci, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

a) delavci na redni priučitvi, ki so bili sprejeti v podjetje 1.2.1970 in 14.9.1970,

b) delavci na enoletni priučitvi, ki so že odslужili kadrovske rok in so najmanj 8 mesecev v rednem delovnem razmerju ter je za njih vodstvo proizvodnje dalo soglasje,

c) delavci, ki so bili sprejeti v redno delovno razmerje brez priučitve in imajo že 3 leta delovne dobe v IMV.

Po končanem tečaju bodo tečajniki pod točko b) in c) opravili izpit iz praktičnega dela.

– tečaj za interno kvalificiranega – specializiranega delavca: v ta tečaj se lahko prijavijo vsi zaposleni delavci na priučitvi, sprejeti na priučitev 1.3.1969, in ostali, ki se zaradi vojaških obveznosti ali drugih vzrokov niso tečajev za specializiranega delavca udeležili v predhodnih tečajih.

Tečajniki, ki bodo uspešno končali tečaj, bodo opravljali zaključni izpit iz praktičnega dela za specializiranega delavca.

Prijave za oba tečaja sprejema kadrovske oddelke IMV v Novem mestu, za tečaj PK do 25.10.1972, za tečaj za specializiranega delavca pa do 30.10.1972.

**SLUŽBA
ZA IZOBRAŽEVANJE
DELAVCEV**

Izobraževanje voznikov v notranjem transportu

V prejšnjih številkah našega glasila smo vas že seznanili, da se bomo lotili izobraževanja naših viličaristov, traktoristov in voznikov avtokar ter da bomo voznike dodatno usposobili še s snovjo iz teoretičnih strokovnih predmetov in tehnične vožnje z vozili. Zakon o varstvu pri delu določa (Uradni list SFRJ št. 17/66 in SRS št. 22/66), da morajo biti vozniki viličarjev in drugi delavci, ki opravljajo dolžnost pod posebnimi pogoji, usposobljeni in izprašani za delovna mesta, ki jih opravljajo.

Z Zavodom za tehnično izobraževanje iz Ljubljane smo se dogovorili, da bo za potrebe naše proizvodnje vodil potrebno izobraževanje voznikov v notranjem transportu. Izobraževanje bo organizirano v Novem mestu in izvršeno v zimskih mesecih leta 1972/73. Predavanja na tečaju bodo v prostem času popoldan ter v izmenah, tako da redno delo ne bo ovirano. Tečaj bo trajal 80 učnih ur in bo obravnaval gradivo iz sledečih predmetov:

– varstvo pri talnem transportu,

- motoroznanstvo,
- prometni predpisi,
- praktični pouk,

Po končanem tečaju bo preizkus znanja. Vsi tečajniki, ki bodo uspešno končali tečaj, prejmejo potrdilo o usposobitvi za voznika v notranjem transportu (viličarist, traktorist, avtokarist). Kandidati, ki tečaja ne bodo končali, ne bodo smeli opravljati dolžnost voznika v notranjem transportu.

Zato pozivamo vse voznike vozil v notranjem transportu (viličariste, traktoriste, avtokariste), da se vključijo v predvideno izobraževanje. Prijave sprejema kadrovske oddelke do 25.10.1972. Vse podrobne informacije o planu izobraževanja in gradivu za tečaje

dobite v kadrovskem oddelku IMV v Novem mestu. V tečaj bomo vključili tudi določeno število kandidatov, ki še ne opravljajo tega poklica, imajo pa veselje in sposobnost za to delo.

Interesenti naj se zglasijo v kadrovskem oddelku.

Pogoji za vpis so:

- starost najmanj 20 let,
- odslужeni vojaški rok,
- izpit za voznike B kategorije (za viličariste).

Prepričani smo, da boste vsi prizadeti, to je vozniki v notranjem transportu, pravilno razumeli potrebo po izobraževanju, ki ga določa zakon, čeprav nekateri vozniki že več let to delo uspešno opravljajo.

**SLUŽBA
ZA IZOBRAŽEVANJE
DELAVCEV**

ALKOHOLIZEM — problem posameznika, družine, podjetja in vse družbe

V zadnji številki našega časopisa smo si na kratko ogledali razširjenost alkoholizma v svetu in pri nas, danes pa si poglejmo, kaj je sploh alkoholizem in kakšne so njegove posledice.

Med nami ni nikogar, ki še ne bi bil videl hudo opitega človeka in njegovega vedenja. V tem primeru govorimo o alkoholni zastrupitvi, ali krajše o pijanosti, pijanstvu ali akutni pijanosti. Če pa kdo začne uživati alkoholne pijače redno in čez mero, če postane od alkohola odvisen, če izgubi sposobnost, da bi nadzoroval količino izpite pijače ali če je nesposoben abstinentirati, čeprav samo za en dan, takrat govorimo o alkoholizmu.

Alkoholno bolezen omenjamo navadno kot kronični alkoholizem, čeprav to ni potrebno, ker je VSAK ALKOHOLIZEM KRONIČEN.

Večino bralcev bo zanimalo vprašanje, kako pride do alkoholizma. Razlogi, ki v posameznem primeru privedejo do alkoholne bolezni, so lahko različni. V NAJVEČ PRIMERIH SE ALKOHOLIZEM RAZVIJE NA OSNOVI NAVADE. Nekateri se že od malega navajajo na uživanje pijače. Če se temu pridružijo še kakšne življenjske težave, se bolezen razvija še mnogo lažje, ker posameznik išče v alkoholu sprostitev in olajšanje. Tudi vzgoja je zelo pomembna, saj smo rekli, da prihaja 80 odstotkov alkoholikov iz družin, kjer je bil alkoholik vsaj en izmed roditeljev.

Mlad človek, ki sprva uživa alkoholne pijače z namenom, da bi bil enak odraslim, ali sega po „boljših“ pijačah zato, da bi več veljal, se nanje privaja. Razvijati se začne navada. Okolica se sprva ne meni za takšno pitje, največkrat mladega človeka pri tem še spodbuja. Te stopnje, ki jo imenujemo PREDALKOHOLNA STOPNJA, to je obdobje normalnega zmerne ali družbenega pitja, še ne moremo imenovati alkoholizem. V tej fazi odpornost proti alkoholu raste, tako da človek prenese čedalje več količine alkohola. Temu ali onemu pomeni to pravo čast in rad se pohvali, da prenese več kot njegovi vrstniki.

Končno pride do meje, ko zmerno pitje preide v bolezen — alkoholizem. Tedaj se pri alkoholikih v večjem številu pojavijo ALKOHOLNE AMENZIJE. To pomeni, da se opit človek po streznitvi ne spominja, kaj se je dogajalo med njegovo pijanostjo. Te pojave največkrat lahko štejemo za začetek alkoholizma. Na tej stopnji se začnajo kazati znaki različnih težav, ki so socialne, ekonomske in zdravstvene narave. Najprej se hude težave pojavijo v družini, zaradi česar prvo stopnjo propadanja alkoholika tudi imenujemo stopnjo UNIČEVANJA DRU-

ŽINE. V tej fazi si alkoholik namreč še prizadeva, da navzven — v družbi in na delovnem mestu — varuje svoj ugled in prikriva svojo odvisnost od pijače. Doma pa tega ne more več. Ženi ne more prikrivati, da vedno več zapravlja in vedno manj zasluži, rahljajo se stiki s sorodniki in znanci, žena je osramočena in razočarana, pojavijo se že prepiri in pretepi. Pojavi se značilna alkoholikova NAGNjenost k LAŽEM. Na drugi stopnji ali FAZI DRUŽBENEGA PROPADANJA izgubi alkoholik ugled, delovno mesto, vsa okolica ve, kaj je z

lažniv, napadalen, vidi samo svoje potrebe, do žene je neupravičeno ljubosumen, pogosto pride tudi do težkih duševnih okvar in obolenj.

Kdaj lahko koga imenujemo alkoholik? Sleherni izmed nas si misli: „Saj pijem tudi jaz, pa zato še nisem alkoholik! Ali pa mogoče sem?“ Takšna subjektivna presoja zelo otežkoča obravnavo alkoholizma. Marsikdo se namreč boji, da ga zaradi kozarca vina ne bi imeli za alkoholika in ima zaradi tega odpor proti preprečevanju alkoholizma. Sleherni človek je nagnjen k temu, da smatra količino pijače, ki jo izpije, za normalno, ne glede na to, kolikšna je ta količina. Raziskave pa kažejo, da posamezni ljudje bolje prenašajo alkohol v primerjavi z drugimi. Ni vseeno, če

tudi opijejo. Ljudje se med seboj razlikujejo tudi po odpornosti proti alkoholu. Zlasti občutljivi postanejo ljudje s poškodbami glave ali operacijami želodca.

Kje se neha meja normalne porabe alkoholnih pijač in kje nastopi bolezen, je torej težko določiti. Povsem enostavno pa je dejstvo, da tisti, ki sploh ne pije, verjetno ne bo nikoli postal alkoholik, medtem ko za tistega, ki pije, pa čeprav majhne količine, tega nikoli ne vemo zanesljivo. Da imamo nekoga za alkoholika, ni pomembna količina alkohola, ki ga popije tak bolnik, niti oblika, v kakršni se alkoholizem kaže. Alkoholik lahko postane tudi tisti, ki ni bil nikoli v življenju pijan, čeprav kdo misli, da je to povsem nemogoče.

Ali je potem že alkoholik nekdo, ki popije na dan dva, tri ali več kozarcev? Da, če pije redno in čez mero, pa zaradi tega trpijo njegovo zdravje, ugled in njegova družina; to se pravi, da so navzoči znaki zdravstvenih in socialnih okvar.

Ko se alkoholizem končno razvije, je bolnik brez moči in mu je treba pomagati. Pogosto mislimo, da bo alkoholik prenehal piti, če mu pridigamo, zahtevamo od njega obljube ali ga napadamo. ZAVEDATI SE MORAMO, DA ALKOHOLIK BREZ TUJE POMOČI, SE PRAVI BREZ ZDRAVLJENJA, KO SE BOLEZEN ŠE RAZVIJA, NE MORE PUSTITI PIJAČE! Poglejmo si na kratko, zakaj ne more prenehati piti. Odvisnost od alkohola je narkomanija (kot so mamila, cigarete itd.). Če alkoholik neha uživati alkoholne pijače, se pojavijo ABSTINENČNI simptomi, ki se kažejo zelo različno: drhtenje prstov na rokah, drhtenje telesa, jutranje bruhanje, nemir, glavobol, napetost, bolečine v želodcu itd.

Alkoholik je PSIHIČNO (duševno) in FIZIČNO (telesno) odvisen od alkohola. Duševna odvisnost se kaže v tem, da si alkoholik s pitjem pomaga pri reševanju življenjskih nalog. Brez alkohola ni zadovoljen, ne more misliti, ne more delati. Telesna odvisnost pa se pojavi kot posledica dolgotrajnega pitja, ki privede do takšne spremembe v kemičnih procesih telesa, da ne morejo potekati brez alkohola. ALKOHOLIK POSTANE S TEM SUŽENJ ALKOHOLA; pije, ker zaradi svoje bolezni mora piti.

Ste to že vedeli?

Alkoholizem tudi v našem kolektivu žal ni pomembno vprašanje. O tem govori nekaj podatkov iz evidence o kršiteljih reda in discipline.

- Proti delavcem, ki so se opili med delom, je bilo lani podanih 81 prijav za uvedbo postopka.
- Zaradi samovoljnega zapuščanja podjetja, ker so odšli delavci v bližnji vinotoč, so bile podane 104 prijave.
- Disciplinska komisija je obravnavala 75 primerov odstranitve z dela zaradi delavčeve vinjenosti.
- Lažje in težje se je zaradi vinjenosti poškodovalo 18 delavcev. Neugotovljeni pa so primeri poškodb zaradi vinjenosti, ki so se pripetili na poti na delo.
- Iz delovnega razmerja je bilo izključenih 11 nepoboljšljivih kršilcev reda in discipline, ker so prihajali na delo v opitem stanju alipa so se opijali med delom.
- Kadrovska socialna služba je predlagala obvezno zdravljenje za 9 težjih primerov kroničnih alkoholikov.
- Tovariši, mar nam teh nekaj podatkov ne kaže, da se z alkoholizmom močno srečujemo tudi pri nas?

njim, le on sam zanika, da je alkoholik.

Zdravstvene okvare se pojavijo že v petih letih čezmerne pitja, hkrati pa alkoholik tudi osebnostno propada. Spreminja se njegov značaj; postaja grob,

spijete enaki količini pijače močne ali lahke alkoholne pijače, po jedi ali na tešče. Posamezniki pijejo počasi in ves dan, tako da niso nikoli pijani, pa nenehno pod vplivom alkohola. Drugi pijejo hitro in se

»Grem pa na bolniško!«

Od začetka leta do konca avgusta 1972 smo bili 254.513 ur v bolniškem staležu ali 36.359 delovnih dni ali: vsak dan nas je na delu manjkalo 179. To »majhno industrijsko podjetje« bi naredilo v Novem mestu vsak dan 18, skupaj v tem času pa kar 3.630 avtomobilskih prikolic tipa Adria 450!

Kakšnega zdravja smo, lahko sklepamo iz gornjih podatkov. Toda ti podatki o zdravju niso realni in točni. Kajti veliko bolj smo zdravi, samo veliko bolniške potrebujemo za svoja domača oziroma privatna opravila.

„Grem pa na bolniško!“ Pri bližnjem tako se prične jutranji razgovor med delavcem in mojstrom, ko mu ta odkloni dopust zaradi neodložljivega dela za ta dan, ker ima prvi nujna opravila doma v vinogradu ali pa ga enostavno boli glava, ga nekaj ščipa ali zavija v želodcu in se mu ta dan ne da delati.

Kadrovska služba, ki vodi pregled odsotnosti z dela zaradi bolezni ugotavlja, da stalež bolnih narašča. Vzrokov za takšen porast nismo odkrili; ugotovili smo le nekaj podatkov, ki kažejo, da raste bolniški stalež posebno v sezonskih mesecih in tedaj, ko je lepo vreme, posebno še v mesecih marec–april in september–oktober. Bolniški stalež se je povečal tudi v primerih, ko gre za zdravljenje za 2–4 dni. Občutno večji je tudi stalež bolnih, ki je posledica nesreč izven dela. Podatki kažejo na to, da na stalež bolnih vpliva več činiteljev. Eden iz-

med najmočnejših je ta, da dobijo stalež pogosto tisti, ki znajo zdravniku nazorno prikazati, kako so bolni. Na račun strpnosti lečečih zdravnikov pridejo do bolniškega dopusta.

Očitno je torej, da so posamezniki krepko posegli po izkoriščanju bolniške v svoje namene. Zaradi visokega »razhoda« nastopajo v obeh proizvodnjah že motnje zaradi visokih izpadov. Primer: »razhod« delovne sile se je v proizvodnji avtomobilov povečal v primer-

javi z lanskim letom za 7,6 %. Proizvodnja prikolic beleži povečan razhod, le občasno je pa v absolutnem porastu, če primerjamo podatke za isto obdobje preteklega leta.

Za tako visok odstotek bolniške si ne moremo privoščiti rezervne delovne sile. Vsakemu delavcu je dodeljeno delo in če ga ni v tovarni, nastane izpad, ki ga ne moremo nadomestiti. Izpade plačujemo zelo drago. Veliko je tudi nezadovoljstvo na račun tega, da moramo organizirati delo v nadurah ali delo ob prostih sobotah. Enkrat imamo izpad zaradi materiala, ko pa je material, pa imamo izpad zaradi delovne sile.

Izdatki za izgubljene dneve zaradi »bolniških« pa so v resnici še mnogo večji, saj tukaj niso všteti stroški in izgube zastojev in težav v proizvodnji!

Glede bolniškega staleža in razhoda na sploh moramo zavzeti jasno stališče. Nihče nima nič proti bolniški in zdravljenju, če je potrebno in opravičeno. Nihče tudi ne sme krati delavcu pravice, ki mu jih daje zakon o zdravstvenem zavarovanju. Pozornost moramo nameniti tistim delavcem, ki zdravstveno varstvo izkoriščajo!

Namesto dohodka, ki bi ga bili lahko ustvarili brez »bolniških«, smo izplačali v breme podjetja 93 milijonov starih din, v breme socialnega zavarovanja pa 53 milijonov starih din hrarnarine ali »bolniške«

Še posebej pa moramo biti pozorni in dosledni do tistih, ki so dejansko bolni, a kljub temu stalež izkoristijo v pridobitne namene, s tem pa si še slabšajo zdravstveno stanje. Prav tako moramo postati doslednejši do vseh, ki so v bolniškem staležu, ki so bolni kot alkoholiki in stalež izkoriščajo, ne da bi upoštevali navodila lečečega zdravnika.

V ta namen bomo zaostriili kontrolo bolnikov na domu, nastavili bomo nove kontrolorje in skrbno spremljali gibanje bolniškega staleža.

Veliko bolj pa si moramo prizadevati, da bomo organizirali svojo zdravstveno službo v tovarni, ki bo skrbela za preventivno (preprečevalno, varovalno, varnostno) dejavnost in zlasti za tiste, ki so zdaj zdravi v »bolniškem« staležu in izkoriščajo našo pomanjkljivost na področju zdravstvenega varstva.

POSLOVNI SEKRETARIAT

Med sejo 2. oktobra 1972

Sklad solidarnosti

„Dohodki precejšnjega dela prebivalstva so dokaj visoki, v skladu z možnostmi naše proizvodnje, kar akumulacija lahko zdrži. Vendar je še veliko ljudi – zlasti delavcev v mestih, z nizkimi dohodki, ki nimajo nič drugega razen svojih rok, imajo pa tudi družino. Dobiti bomo morali nekakšen sklad solidarnosti, s katerim bi izboljševali položaj teh ljudi, vendar ne z dodeljevanjem enkratne miloščine. To moramo rešiti, kakor moramo rešiti vprašanje minulega dela. Sklad solidarnosti bi pripomogel, da bi vendarle zmanjšali prevelike razlike med tistimi, ki imajo dobre, in tistimi, ki imajo zelo slabe dohodke. To je stvar naših komun in vseh pristojnih v mestih.“

Predsednik TITO
10. 9. 1972 na Kozari

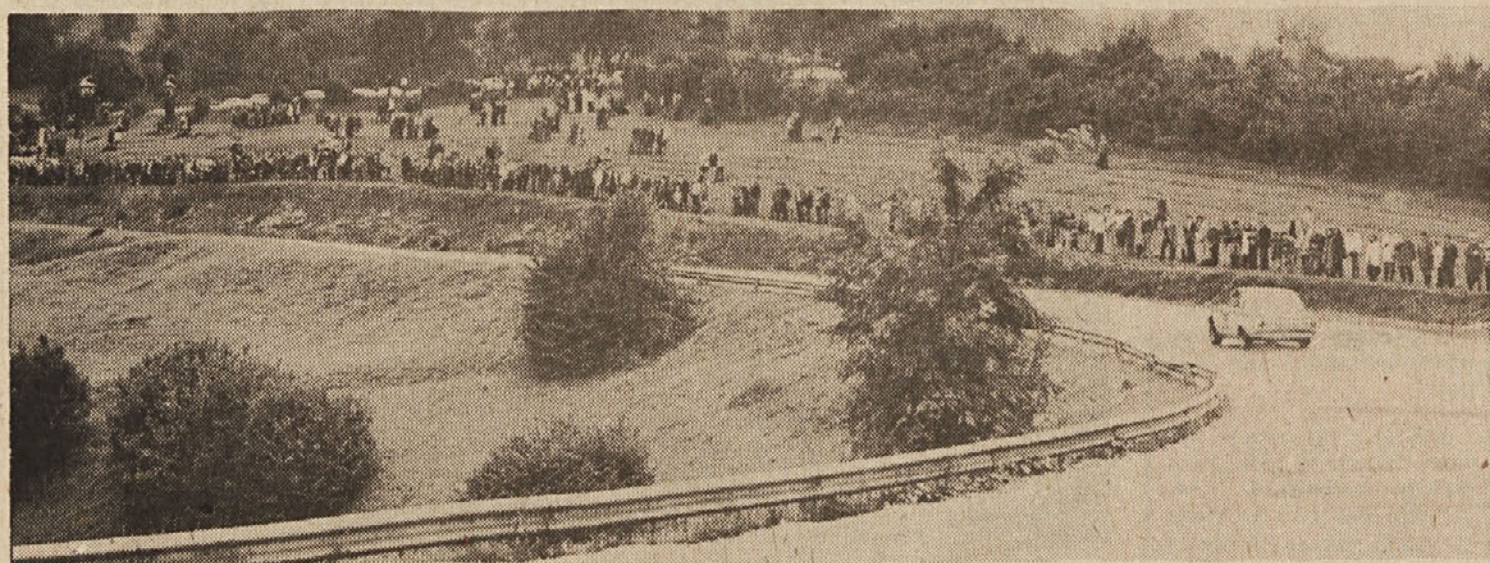
Zmagovalca Gorjancev

Edina prava avtomobilska dirka v Sloveniji je za nami. Navzlic smoli z vremenom je prišlo na Gorjance v nedeljo, 17. septembra, več kot 3000 gledalcev. Tistega, kar smo pričakovali — ljudskega veselja in pravega dolenjskega piknika zaradi mrzlega vremena sicer ni bilo, dirka pa je bila po organizacijski in športni plati najboljša, kar smo jih do zdaj imeli na naši avtomobilski stezi. Vsi strokovnjaki in gostje so mnenja, da za prireditelje z IMVjevo pomočjo tudi organizacija evropskega gorskega šampionata, ki velja za svetovno prvenstvo, ne more biti prevelik zalogaj.

Letošnja „Nagrada Slovenije“ je zbrala vse, ki v jugoslovanskem avtomobilskem športu še kaj pomenijo. Tudi Štok se še ne da ugnati v kozji rog in njegova poprečna hitrost 110,25 km na uro v rekordni vožnji navzlic izredno močnemu stroju ni kar tako.

Še bolj smo veseli odlične vožnje Novomeščana Janeza Doljaka, ki se je s serijskim mini cooprom S uvrstil med 10 najboljših Jugoslovancev, čeprav je imel najmanj konjev pod pokrovom. Njegov uspeh in prizadevanja drugih dolenjskih pogumnih tekmovalcev zahtevajo več pozornosti in podpore.

Na slikah od zgoraj navzdol: Predsednik CDS IMV Tonček Šepec izroča kristalni pokal IMV in nagrado rekorderju Goranu Štroku. — Janez Doljak si je priboril častni naslov najhitrejšega Dolenjca in pokal Dolenjskega lista. — Ob vsej gorjanski progi je dežuralo več kot 3000 ljubiteljev športa, ki so za svojo podporo tekmovalcem v takem vremenu zaslužili tudi vsak svojo — diplomo! (Foto: Mirko Vesel)

Naš „special“ je bil v ospredju zanimanja vseh, ki so nas tokrat obiskali v Zagrebu. (Foto: arhiv IMV)

AUSTIN IMV — 1300 SPECIAL — tokrat na športnem polju

Redakcija zagrebskega časopisa „VEČERNJI LIST“, s katerim ima naše podjetje dobre poslovne odnose, je prevzela pokroviteljstvo nad mednarodnim rallyjem novinarjev na relaciji Budimpešta—Opatija—Zagreb. Na rallyju je sodelovala oz. tekmovala tudi ekipa pokro-

vitelja, ki sta jo sestavljala novinarja Ante Živković in Miroslav Koprivica.

Ekipa časopisa „VEČERNJI LIST“ nas je zaprosila, da ji za tekmovanje odstopimo rabljeno vozilo AUSTIN — IMV 1300 SPECIAL, katero so kot naš nov izdelek predhodno testirali domači avtomobilski časopisi. Prošnji smo ugodili in nave-

dena tekmovalca sta v času od 19. do 29. septembra „nabrala“ v vseh preizkušnjah rallyja toliko uspehov, da sta se z vozilom AUSTIN IMV SPECIAL uvrstila na drugo mesto v svojem razredu, v katerem je tekmovalo nad 30 vozil.

Zanimivo je dodati, da je avtomobil povsem serijske izdelave, brez izboljšav ali dodat-

kov, obremenjen že s predhodnimi testiranjmi, in celo brez servisnega spremstva, uspešno preстал tudi to trdo preizkušnjo. S

tem je avtoritativno potrdil, da se lahko uspešno meri z vso „zahodno“ konkurenco.

KURIR za naše vojake

Informacije iz domačega kraja z veseljem prebiramo, to dobro vedo tisti, ki živijo v tujini in komaj čakajo na vesti iz domovine. Naši sodelavci, ki služijo kadroviski rok in so „gor rastli“ v naši tovarni, pa komaj čakajo, da zvedo kaj je novega v podjetju.

Tovarniško glasilo KURIR bomo v bodoče pošiljali vsem, ki služijo kadroviski rok, zato prosimo sodelavce, svoje in sorodnike, da sporočijo kadrovskemu oddelku naslove naših vojakov.

Obenem obveščamo vse tiste, ki bodo še odšli na odsluženje kadroviskega roka, da takoj sporoče svoje naslove vojnih pošt kadrovskemu oddelku.

Na sliki: zadovoljna „relista“ s pokaloma ob „drugem“ AUSTIN — IMV 1300 SPECIALU. (Foto: Arhiv IMV)